

POKROK ZÁPADA.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT OMAHA, NEBRASKA, AS SECOND CLASS MATTER.

ROČNÍK XXIII. - ČÍSLO 3.

OMAHA, NEBRASKA, VE STŘEDU 2. KVĚTNA 1894.

Podplatné na Pokrok Západu \$1.00 za rok
Průpl. na Pokrok v Kuthrovan Amer. \$3.00 za rok

NOVÉ ZPRÁVY DOMACÍ.

Politické.

Z Washingtonu.

V sněmovně poslanců mluven pondělek jednáním o dvou nepatřících předložkách, týkajících se distriktu Columbia. — V úterý zpočátku nemělo debata resoluce přijatá v sobotu týden v St. Louis, v kteréž odvoluje se neúspěšně a neoprávněně zbytečně místa poslaneckého zvoleného poslance Joye a dosazení na jeho místo nevoleného O'Neilla. Dále jednalo se o rozpočtu pro potřeby poštovní a rozptýlila se debata o článku navrženém komisí, aby časopisy, jež vycházejí ve knihovém formátu (jako ku př. naše Knihovna Americká) nebyly přípustitelné co časopisy, za poštovní placení na libry, nýbrž aby povinny byly platit poštovné co knihy, na unce. Proti tomu mluvili Quigg, Pickler, Hopkins, Danieles, Bingham a O'Neill (z Mass.) a dočítali vyškrtnutí článku 218 proti 26 hlasům. — Ve středu jednalo se o schůzi plenární o rozpočtu diplomatickém a konsulačním. Hepburn navrhol, aby konsulové spokojili se s určeným jim platem a všechny příjmy aby odváděli, ale návrh byl zamítnut.

Ve čtvrtek skončila v sněmovně poslanců debata o rozpočtu pro potřeby diplomatické a konsulační a též přijat. Povoluje se jim \$1, 513,538, o \$46,706 méně, než pro rok běžící. — V pátek jednalo bylo o soukromých pensijních předložkách a povolány pense 21 pensistům. V sobotu předsezat rozpočet pro vojenské potřeby. Komise navrhuje povolení \$23, 568,264, což jest o \$677,355 méně než bylo povoleno pro tento rok. Brzy bylo ale seznáno, že není quorum, že demokraticí páni zastupující místo práce v kongresu se kdesi baví a proto jednání odročeno do pondělka.

V senátu mluvil v pondělí proti předložce celní senator Washburn z Minn. a sice hlavně proti zrušení reciprocity. Dovožoval, že bude na újmu země a že tím uraženy budou ty vlády, které s námi smlouvy uzavřely, očekávající ovšem, že smlouvám dostojíme a nebudeme je po dvou letech rušit, jako školáci. Poukazoval k tomu, že pomocí smluv reciprocity můžeme ovládati obchod s jihoamerickými zeměmi a pojmutím jiných předmětů do smluv, na něž předložka navrhuje zrušení cla, rozšířiti můžeme reciprocity na Mexiko, Chile, Uruguay a Argentinu, jichž přívoz ročně obnáší \$250 milionů. Dokazoval, že zrušením reciprocity nezískáme ničeho, naproti tomu naopak ztratíme. Po něm řečnil sen. Dolph. — V úterý prošel senátem návrh, prodlužující dobu k stavbě mostu přes Missouri u Yankton. V též den účastnil se debaty o celní předložce Mills. Ač demokrat (z Texasu) pravil hned z počátku, že předložka není pro jeho vůli a chuti, že s ní nesouhlasí a kdo jí jestli prý se nalezne, který senator, který by s ní souhlasil neb souhlasiti mohl; však vzdor tomu, že jí bude podporovat. Vysvětlil pak, jak on by upravil předložku, kdyby mohl; hájil pak daň z příjmů a dovožoval, že předložka musí býti přijata, jinak že by strana demokratická dopustila se věrolomnosti. — Ve středu navrhl sen. Allen by se nekládly žádné podmínky armádě Coxeyho, pokud tato nevykročí z mezí zákona. Povšechná debata o předložce celní

byla skončena a předsezata debata podrobná, totiž o jednotlivých článkách a celé odpoledne strávěno debatoou o návrhu, aby se toprv k konci ustanovila doba, kdy má nový zákon v platnost vstoupiti.

Ve čtvrtek nastoupil v senátu sen. Jarvis, ustanovený na místo nedávno zemřelého Vanos. Pak nastala debata o návrhu podaném sen. Allenem v zájmu "osobní petice", totiž v zájmu armády nezaměstnaných, se všech stran Washingtonu se blížící. Senátoři Vest, Wolcott, Dolph a Gray mluvili proti přijetí, pak ale s hlasy proti 54 přešlo se přes návrh k jinému jednání. Pak předsezata debata celní a senator Higgins mluvil — o záležitosti havajské, že prý by celní předložka byla nám na újmou Havajska. — V pátek pokračovali v celní debatě Lindsay a Cullon. Sen. Aldrich dostal se s prvnějším do sporu, během něhož připomenul všeobecně panující pověst, že demokraté vyjednávají mezi sebou o náhradní návrh za předložku celní, v němž je na 300 změn. Otázkou, čili předmětem debaty měla ovšem býti navržená oprava dne, kdy nový celní zákon má vstoupiti v platnost, však té se senátoři skoro nedotkli. Teprve v sobotu mluvil k věci sen. Hale a dovožoval, že nepochybně protáhně se přijetí předložky několik týdnů ještě a když by pak rázem vstoupila v platnost, že by se obchod a průmysl nemohl na přechod připravit. Senator Stewart pak mluvil a sice hlavně o otázce stříbrné měny.

Přátelé Harrisonovi.

V republikánské státní konvenci odbývané, dne 25. dubna v Indianapolis za všeobecného nadšení postaven byl do pole lístek skoro vesměs ze samých přátel Harrisonových sestávající, kterýžto úkaz jest tím důležitějším, povážlivějším, že celkem 1,715 delegátů do konvence té se dostavilo, že byla to konvence jedna z největších, jaké kdy v Indianě se odbývaly. Konvence odbyla se ladně a bez jakýchkoliv výtržností, jimiž se obyčejně konvence demokratické vyznamenávají. Táž odbývala se v Tomlinson Hall. Sín byla vkusně vyzdobena a v čele nalézal se obraz bývalého prezidenta Harrisona. Dále nalézaly se tam podobizny: Blainova, guvernéra Mortona, guvernéra McKinleye, Garfielda, Lincoln a Granta. Konvence zahájena byla po desáté hodině předsedou státního výboru Cowdym a provoláváním slávy bývalému prezidentovi Harrisonovi. Táž po obyčejných formalitách konvenčních a zprávě výboru nh pověřením oslovil shromáždění, jež s nadšením jej vřalo. Harrison v úvodu hned pravil: "Pane předsedo, vážený a ctihodný příteli: Gratuluji vám. Gratuluji republikánům Indiany, žeť dovoleno Vám v této den nadějný předsedati shromáždění tohoto velikého státu. Poněvadž byl jste věrným straně v hodinách zkoušky, slabosti a temnoty, jsme tomu rádi, že jste zde i dnes, kdy země naše poznala skutečnost, že znovuzavedení zásad republikánských do administrace vládní, jest totožným s pokrokem a štěstím lidu." Řečník vysvětluje dále, že nynější tiseň jest jen časová, na dlouho že potrvati nemůže, poněvadž v základě zem naše jest bohatou a nevyhnutelně obrat dostaviti se musí, jakmile americký průmyslník a podnikatel nabyde jistoty s dělníkem, že výrobek americký bude chráněn před cizou soutěží a s ním i práce dělníka. Řečník zmínil se též i o otázce stříbra,

pravě, že republikánská strana jest přitvářena tomu, aby stříbro bylo v peněžním světě postaveno na míru stříbrnou vodle zlatu i vyslovil naději, že otázka ta ostatně řádným pojištěním a ochranou amerického obchodu již se urovná. Řeč prezidentova byla přijata s nadšením všech přítomných, načež přijaty jsou resoluce, jimiž zásady republikánské se schvalují, tak jako správa Harrisonova uznává i stěluje se hlavně do nynějšího kongressu, kterýž americký obchod poškoditi hodlá a v nastalou nejistotu, jež tíseň nynější způsobuje. Za tajemníka nominován jest W. D. Owen z Loganportu, auditora A. C. Dailey z Lebanonu, pokladník F. J. Scholz z Evansville a návladního W. A. Ketchum z Indianapolis.

Kronika událostí.

Armády nezaměstnaných.

Armáda nezaměstnaných "generála" Kellyho měla ztížení na vřelosti ještě jiným způsobem. Tak se dne 25. dubna z Atlantic, Ia., sděluje se, že v táboře armády objeveno bylo spiknutí, jež mělo za účel vyhlásiti generála Kellyho za ležer a zprovoditi jej se světa. Peníze, jež by u něho byly nalezeny, pak odňaty mu býti měly. Ke ly zavedli neprodleně vyšetřování i přesvědčili se, že správa na pravdě se zakládá. Spiknutí vzniklo v oddílu ze Sacramento, jenž byl generálem z armády vyloučen. Asi sto členů armády nechce připustiti, aby "vojsko" jeho zmocnilo se vlaku a šlo pěšky. Na celé cestě kudy armáda Iowa se až dosud ubírala dostalo se jí vřelého přijetí, ba na některých místech vřali jí hudbou, "spřítí" a okrášlením města. Jak se zdá, bude míti však general Kelly pořádný kousek práce, aby si vzdor tomu kázeň v řadách svých udržel, nežli do Washingtonu se dostane. Oproti tomu sám "general" Kelly telegrafoval prý z Atlantic, že na všech těch zprávách o spiknutí není prý ani jediného slůvka pravdivého, tolik však přiznává, že některé nespokojené živly z armády musily býti propuštěny. To přispívá však na úkor Pinkertonů, kteří armádu provází a za své senační zprávy a zvěsti placeni jsou dráhami.

Montanské křídlo Coxeyovy armády nezaměstnaných v počtu 500 mužů pod velením "generála" Hogana se již proslavilo a jak se zdá tlupa ta porovnána oddílem Kellyovým nikterak nese. Křídlo to vyrazilo z Butte a večer v úterý minulého týdne, zmocnivše se vlaku Northern Pacific dráhy po němž ujíždělo na své cestě "do Washingtonu", nedbaje nikterak nebezpečí na trati, jež každou chvíli mohly s vlakem tímto spůsobiti. Tento oddíl Coxeyovy armády sestává z odvážlivých horníků a podobných, již nelekali se po celé cestě své ani šerifů, ani maršálů a přerušecí telegrafní spojení jeli v "ukradeném" vlaku po 24 hodin. U Stillwater, malé to stanice srazili se s úředníky, již vyzvali je, aby se vzdali. Došlo ku srážce a průběhem té jeden člen armády byl poraněn a jeden výpomocný šerifa. Teprve pak, dne 25. dubna, když povoláno bylo vojsko do zbraně podařilo se mu armádu na tomto jejím pochodu zastaviti ve Forsythe, Mont. Armáda Hoganova klidně tábořila a vidouce nezbytí odezdala vlak vojsku.

V St. Louisu sbírá se rovněž armáda nezaměstnaných, jež k prvnímu květnu doraziti hodlá do Wash-

KRAJ NĚJ!

Uvádíme v... v zámoost, že jsme otevřeli firmu pod jménem

South Omaha Live Stock Commission Co

totiž p. A. L. Williams a došlo zbytek krajjan p. Fr. Pivoňka.

Tato firma má nejlepšího ředitele a nejlepšího prodáváče v jatkách. Proto žádáme farmery, by na nás dobytek ku prodeji zasílali. Za všechno se ručí.

South Omaha Live Stock Co.,
Office: 117 Exchange Bldg., So. Omaha, Neb.

ingtonu. V tomto případě jest "generálem" jistý Joseph Meyers. Až doposud sehnal asi padesát vojáků.

V Chicagu počít k armádě přihlášených vůči hledě vzrůstá. Kovodělníci, již na stávech se nalézají hodlají připojiti se k armádě Kellyho, kteráž očekává se tam s napjetím.

V Providence, R. I. bylo uvítáno dne 25. dubna křídlo "novoanglického" oddílu velice okázale. Občané počásti "vojáky" nejen pokrmy, ale i "pitím" a vonnými doutníčky. Kdož potom by sechtěl být "vojákem" armády nezaměstnaných?

V Portlandu, Ore. chtěla se zmocniti armáda na pochodu svém do Washingtonu se nalézající nákladního vlaku dráhy Northern Pacific. Za tím účelem asi 300 bojovníků dostavilo se na ústřední nádraží i počtali si náramně bojovně. Sehalo jim však, policie zakročila a rozehnala je. Musí asi cupat pěšky.

"Generála" Freye armáda dorazila dne 25. dubna šťastně do Terre Haute, kdež zalezla do jednoho nákladního vozů a vyjela do Vandalia. Na počastování obyvatelstva tato armáda si rovněž stěžovati nemohla.

Vlastní armáda Coxeyova přitáhla dne 25. dubna do Frederick, Md., kdež "vůdce" Coxey se k ní opět přidal. Bylť odletěl si na východ do New Yorku, aby také tam trochu lid nezaměstnaný pobouřil a k cestě do Washingtonu vzbudil. Jest prý s výsledkem svého poslání spokojen ne jen že vlastní armáda jeho vůči hledě vzrůstá, ale stále nové a nové se tvoří, tak že ve Washingtoně, dne 1. května pěkně budou mít nadělen. Coxey jsa upozorněn, že komisaři Distriktu Columbia nepustí jej jen tak snadno ke kapitolu, za účelem demonstrace a že především budou dbáti na to, aby zákony byly zachovány, odpověděl, že se nikterak neleká a počítá prý na množství svých vojnů, kteréž doista bude imponovati a slyšením mu zjedná.

Guv. Lewelling a ostatní státní úředníci schválili hnutí, které Coxey vyvolal. Aby ne! Guv. Lewelling porovnává Coxey se sv. Janem Křtitelem. "Toto hnutí nemá v dějinách země rovného", pravil guvernéř mezi jiným, "a upomíná mne na pouť, kterou Petr, poustevník, do zaslíbené země podniknul.

Generál James S. Coxey, vrchní velitel všech armád nezaměstnaných dorazil šťastně s mužstvem svým do Washingtonu a sice, dne 29. dubna. Ohromné davy lidu shromáždily se, aby spatřily toto celkem nové, tak jako nesmyslné tažení. Armáda Coxeyova sestávala se z 350 mužů vtáhla do města svého určení a cile a odtud odebrala se do Brightwood parku, kdež rozbila svůj stan. Záhy vypadalo to v parku, jakoby tam byl cirk zavřít, stany a vozy byly rozeštevány a Coxeyovci snažili se všemožně, aby udělali si pohodlí,

pokud bylo jen lze. Pod prapory americkými, jež vztýčili, šli si Coxeyovci co nejlepší, spivali a bavili se s návštěvníky. Coxey neustrachuje se prý, že by muselo dojiti k výtržnostem, aniž má nějaké obavy, že jako občané nebudou moči ku kapitolu. Coxey použil příležitosti, aby ohromné davy zvedavců jej navštěvujících oslovil a také jeho pobočník Brown jim něco pověděl. Coxey prohlásil, že zůstane ve Washingtoně třeba celé léto, dokud jim kongres nepovolí několik těch milionů na ty cesty. Na druhé oddíly armády počká Coxey v táboře. Jedním se však již nyní pochlubit může, že mluvil k shromáždění tak četnému, jaké ve Washingtoně tak hned neměl.

Generální ředitel dráhy R. I., St. John zastavil se na své cestě do Chicaga v Des Moines, Ia., m. týdně a ihned byl zasypáván otázkami, co soudí o Kellyho armádě. Táž prohlásil, že není správné tvrzení, jako by armáda sestávala ze samých tuláků a ničemů. "Naopak", vypravoval St. John, jsou to vesměs řádní, inteligentní a různí lidé, mezi nimiž jest devět desetin Američanů. Kelly sám jest nadaný vůdce, který žádné výtržnosti nestrpí; mezi své rekruty nepřijímá žádné otrhance. St. John vypravoval dále, že tyto lidi viděl a že na učinili dobrý dojem. Vzdor tomu však se Des Moines moc na armádu netěšil, věděliť, že je ten špás bude něco stát. Armáda tam dorazila, dne 29. dubna a sice o 3. hodině odpolední. Ve Valley Junction uvítala armádu policie a šerif i dovedla je město do ležení pro ně již připraveného v Easton Place. Tam dostalo se jim pokrmy a jiného. Generál Kelly však v očekávání svém, že dostane se mu v Des Moines doista pomoci, aby armáda dále po dráze mohla, byl opět sklaman. Také jeho mužstvo, po tuhém pochodu vysleto, těšilo se již, že bude lépe, ale nezdá se, že přání jeho tak hned dojdou splnění. Dělnické kruhy s armádou souciti a čini nátlak na správu městskou, aby učinila pro ni co nejvíce. Armáda slibuje, že se z Des Moines nehne, dokud nebude o dopravu její postaráno. Ubozí Iowači.

Tajně s výpomocnými v počtu 100 mužů přijeli dne 28. dubna z Columbus, O., do Mount Sterling, aby zaháli oddíl armády nezaměstnaných, jemuž velí "gen." Galvin. Oddíl ten čítá as 285 mužů a zmocnil se vlaku Baltimore & Ohio dráhy. Tajně Mahoney nařídil armádě, aby se z vlaku klidila, avšak vyzván to zůstalo nepovšimnuto a tajný konečně byl nucen telegrafovat guvernéřovi, aby poslal mu milici na pomoc. Guvernéř, vida že majetek společnosti železniční jest ohrožen, vyslal žádanou pomoc na dějiště. Milice dostavila se dříve, nežli členové armády se nadáli a col. Coiv nařídil jim, aby průběhem tří minut z vozů se kli-

Dokončení na stránce šestnácti.